

helt anden Vej, og det er enten paa Finansloven eller paa et særligt Forslag at søge Bevillinger til Folkesanatorier. Naar det ærede Medlem klager over, at det Sanatorium, der er bygget i Vejle, er for dyrt, og naar det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) sagde det samme, skal jeg dog minde om, hvorledes dette Sanatorium er blevet til, da det er ganske uberegtiget her at føre Klage over, at dette Sanatorium er for dyrt. Det Sanatorium er blevet væsentlig til ved frivillige Bidrag fra Lægerne, og det blev i sin Tid betinget, at Lægerne eventuelt skulde have indtil 4 pCt. af deres Penge, ikke derover. Der er ingen Læge, der endnu nogen Sinde, skønt det er mange Aar siden, de skød Penge sammen, har set en eneste Øre i Rente. Saa tilskød Staten, saa vidt jeg mindes, 200,000 Kr., men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der paa Sanatoriet er Fripladser for ubemidlede for vistnok et større Beløb end Renten af Statstilskudet udgør. Det er altsaa lige haardt nok at forlange, at et privat Selskab, i dette Tilfælde danske Læger, skal lave et Sanatorium, hvor ubemidlede skulde have gratis Helbredelse eller billig Helbredelse. Lægestanden maa dog have Lov til at oprette Sanatorium for egne Penge og indrette det ganske, som den vil. Som Vederlag for det Beløb, de have faaet af Statskassen, er der oprettet Fripladser for ubemidlede. Men det staar jo enhver frit for at stille Forslag om at faa lavet Folkesanatorier for ubemidlede. Sagen er nemlig den, at det er ikke, som det ærede Medlem for Aarhus (H. Jensen) siger, at de kommunale Myndigheder i Kraft af hans Forslag kunne begynde ganske smaat. Nej, det ærede Medlems Forslag er ganske overordentlig stort og omfattende. Det omfatter ikke alene Patienter, der lide af Lungetuberkulose, men ogsaa Patienter, der lide af en eller anden Art af smitsom Tuberkulose, det vil altsaa sige, at hans Forslag omfatter alle Patienter med hvilken som helst Art af Tuberkulose. Det er med Hensyn til Sygdommen. Saa kommer det: „naar de andrage derom, og naar Forholdene gøre det ønskeligt, af vedkommende Købstad-Kommunalbestyrelse eller Amtskommune efter Sogneraadets Indstilling indlægges til vederlagsfri Behandling paa en dertil indrettet offentlig eller privat Anstalt.“ Nu tror jeg nok, at i alt Fald alle ubemidlede ville andrage om at komme derud, og jeg gad nok se den Købstadkommunalbestyrelse og det Sogneraad, som tør sætte sig imod et saa-

dant Andragende, naar Forholdene ellers betinge det. Hvor skal Grænsen trækkes? Det maa blive rent vilkaarligt. Naar man giver den ene Patient med Lungetuberkulose eller en anden Form af Tuberkulose Adgang til Indlæggelse til vederlagsfri Behandling, er der jo ingen fornøftig Grund til ikke at give en anden Patient det samme, naar Sygdommen er i samme Udvikling osv. Saa dette, at der er sat den Garanti, at Kommunalbestyrelsen skulde have Medbestemmelsesret, mener jeg ikke, har saa forfærdelig meget at sige. Dertil kommer endvidere dette, med at Patienterne skulde indlægges paa en offentlig eller privat Anstalt. Men vi have jo ingen dertil indrettede private eller offentlige Anstalter, som de kunne indlægges paa. Vi have kun vore Amtssygehuse, og det vil være ret uheldigt for de andre Patienter, at Sygehusene overfyldes med Tuberkulosepatienter, og selv om Faren ikke er stor, kan det dog give Anledning til nogen Smittefare. Man har ogsaa anket over, at den vederlagsfri Behandling af Tuberkulosepatienter ikke maa vare over 4 Maanedre. Det kunde give Anledning til forskellige uheldige Konsekvenser, ligesom der heller ingen Grænser er sat for andre Former af Tuberkulose; saadanne Patienter kunne ligge der i Aarevis. Efter de Forhandlinger, der have været førte i Udvalget, og fordi jeg har ført saa mange Forhandlinger om den Sag, ved jeg, at det ikke er saadan at løbe til, især ikke at løbe til ved at opstille et Ændringsforslag paa nogle faa Linier til en Lov, der omhandle helt andre Forhold. Jeg vil med den største Glæde være med til at arbejde paa denne Sag, kun ikke paa denne Lov. Jeg synes ikke, at det ærede Medlem for Esbjerg skulde stille dette Ændringsforslag, jeg tror ikke, det fører til noget. Jeg skal anbefale Tinget at følge Flertallet, navnlig med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 20.

H. Jensen: Det ærede Medlem for Hjerring (Jungersen) udtalte sig om Mælkespørgsmaalet paa en saadan Maade, som om det skulde være en Fornøjelse for Byerne at standse Tilførslen af Levnedsmidler, som om Byerne blot laa og lurede paa en Lejlighed til at standse Tilførslen af Mælk og de andre gode Sager. Deri tager det ærede Medlem ganske fejl. Vi ville gerne have de gode Næringsmidler ind i Byen, men sandelig ogsaa have Lov til at standse dem, vi tro kan bringe Sygdom. Ligesom jeg i mit Hjem indenfor